

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaná: Larissa Nijs

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1371/2007 ⁽¹⁾ z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave v spojení s článkom 2 písm. a) a článkom 3 smernice 93/13 ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že medzi prepravnou spoločnosťou a cestujúcim vzniká vždy zmluvný vzťah, dokonca aj vtedy, keď cestujúci využije služby prepravcu bez cestovného dokladu?
2. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, vzťahuje sa potom ochrana prostredníctvom právnej úpravy o nekalých podmienkach aj na cestujúceho, ktorý využije prostriedok verejnej dopravy bez cestovného dokladu a ktorý je v dôsledku tohto správania povinný podľa všeobecných obchodných podmienok prepravcu, považovaných na základe ich normatívneho charakteru alebo v dôsledku ich zverejnenia v úradnej zbierke štátu za všeobecne záväzné, zaplatiť prirážku k cestovnému?
3. Bráni článok 6 smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý stanovuje, že „členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“, v každom prípade tomu, aby súd podmienku považovanú za nekalú zmiernil alebo namiesto nej uplatnil všeobecnú právnu úpravu?
4. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, za akých okolností môže vnútroštátny súd vykonať zmiernenie podmienky považovanej za nekalú alebo ju nahradiť všeobecnou právnou úpravou?
5. Ak vyššie uvedené otázky nemožno zodpovedať abstraktne, vyvstáva otázka, či v prípade, že štátna železničná spoločnosť občianskoprávne sankcionuje pristihnutého čierneho pasažiera prirážkou, prípadne jej prirátaním k cestovnému, a súd dôjde k záveru, že požadovaná prirážka je nekalá v zmysle článku 2 písm. a) v spojení s článkom 3 smernice 93/13, bráni článok 6 smernice 93/13 tomu, aby súd podmienku vyhlásil za neplatnú a na nahradenie škody, ktorú utrpela štátna železničná spoločnosť, uplatnil všeobecnú právnu úpravu zodpovednosti za škodu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 14.

⁽²⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vredegerecht te Antwerpen (Belgicko)
30. mája 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Jean-Louis Anita Dedroog

(Vec C-351/18)

(2018/C 294/26)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vredegerecht te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Žalovaný: Jean-Louis Anita Dedroog

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1371/2007 ⁽¹⁾ z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave v spojení s článkom 2 písm. a) a článkom 3 smernice 93/13 ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že medzi prepravnou spoločnosťou a cestujúcim vzniká vždy zmluvný vzťah, dokonca aj vtedy, keď cestujúci využije služby prepravcu bez cestovného dokladu?
2. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, vzťahuje sa potom ochrana prostredníctvom právnej úpravy o nekalých podmienkach aj na cestujúceho, ktorý využije prostriedok verejnej dopravy bez cestovného dokladu a ktorý je v dôsledku tohto správania povinný podľa všeobecných obchodných podmienok prepravcu, považovaných na základe ich normatívneho charakteru alebo v dôsledku ich zverejnenia v úradnej zbierke štátu za všeobecne záväzné, zaplatiť prirážku k cestovnému?
3. Bráni článok 6 smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý stanovuje, že „členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“, v každom prípade tomu, aby súd podmienku považovanú za nekalú zmiernil alebo namiesto nej uplatnil všeobecnú právnu úpravu?
4. Ak má byť odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, za akých okolností môže vnútroštátny súd vykonať zmiernenie podmienky považovanej za nekalú alebo ju nahradiť všeobecnou právnu úpravou?
5. Ak vyššie uvedené otázky nemožno zodpovedať abstraktne, vyvstáva otázka, či v prípade, že štátna železničná spoločnosť občianskoprávne sankcionuje pristihnutého čierneho pasažiera prirážkou, prípadne jej prirátaním k cestovnému, a súd dôjde k záveru, že požadovaná prirážka je nekalá v zmysle článku 2 písm. a) v spojení s článkom 3 smernice 93/13, bráni článok 6 smernice 93/13 tomu, aby súd podmienku vyhlásil za neplatnú a na nahradenie škody, ktorú utrpela štátna železničná spoločnosť, uplatnil všeobecnú právnu úpravu zodpovednosti za škodu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 14.

⁽²⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bacău (Rumunsko) 30. mája 2018 –
Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl**

(Vec C-354/18)

(2018/C 294/27)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia – žalobcovia na prvom stupni: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Odvolaťka – žalovaná na prvom stupni: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl